

według dokumentów historycznych fundacja Kazimierza ^(Pruto) ścią Odnowicie-
la z 1044 roku, zabudowała się na płaskowyżu, opadającym skalnymi
ścianami ku Wiśle i stromymi ^{leszonymi} zboczami w pozostałych kierunkach.
~~Również kształt wzgórza, jak i~~ Regularność jego stoków wschodnich
i południowych pozwala wysunąć przypuszczenie, iż zostały one
sztucznie uformowane. Obszar objęty zabudowaniami mieści się w
czworoboku o wymiarach około 80 x 100 m. Północną jego część zaj-
muje kościół, zorientowany, do niego przytyka ufortyfikowany wjazd
wprowadzający na obszerny dziedziniec, na którym znajduje się
studnia. Od południa kościół wiąże się z podwójnym czworobokiem
zabudowań klasztornych, otaczających dwa dziedzińce. Bliższy koś-
ciółowi dziedziniec jest wirydarzem, okolonym krużgankami. [Sposób
zabudowy wzgórza tynieckiego żywo przypomina układ katedry i zam-
ku na Wawelu, a zwłaszcza bliskie analogie widać w sposobie roz-
wiązania wjazdu do obwarowań opactwa, bronionego przez masyw murów
kościelnych. Zbieżność ta posiadałaby swe uzasadnienie również w
nieudokumentowanym przekazie historycznym, jakoby benedyktyni, po-

TG-OK-61-19